

Załącznik do uchwały nr 720/19
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 24 kwietnia 2019 r.

Geotronics Polska Sp. z o.o.
ul. Konecznego 4/10u
31-216 Kraków

WWRPO.VIII.3162.73.2014.KM

DECYZJA
Nr WWRPO/9/W/2019

podjęta w dniu 24 kwietnia 2019 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgiard Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Stanisław Wziątek - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie przepisów art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2018 r., poz. 1307 t. j. ze zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512 t. j.), art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z oraz art. 151 § 1 pkt 1 w zw. z art. 145 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 t.j. ze zm.)

po rozpatrzeniu wniosku Geotronics Polska Sp. z o.o. – o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2/W/2019 z dnia 5 lutego 2019 r. o odmowie uchylenia ostatecznej decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 7 sierpnia 2017 r. nr WWRPO/25/W/2017 utrzymującej w całości w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18 kwietnia 2016 r., orzekającą od Geotronics Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Konecznego 4/10u zwrot środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 zawartej w Szczecinie w dniu 21 grudnia 2010 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska”

– utrzymuje w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2/W/2019 z dnia 5 lutego 2019 r. w całości.

Uzasadnienie

Geotronics Polska Sp. z o.o. (dalej: Strona lub Beneficjent) pismem z dnia 23 października 2018 r. (wpływ do Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 29 października 2018 r.) wniosła o wznowienie postępowania administracyjnego zakończonego ostateczną decyzją Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącego na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2018 r., poz. 1307 t. j. ze zm., dalej: uzppr) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: IZ RPO WZ lub Organ) nr WWRPO/25/W/2017 z dnia 7 sierpnia 2017 r., powołując się na pojawienie istotnych dla sprawy faktów i dowodów istniejących w chwili wydania ww. decyzji, nieznanymi IZ RPO WZ. Do wniosku załączono kserokopię Opracowania Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie z dnia 31 sierpnia 2018 r. (dalej: opinia WAT) oraz kserokopię koperty, a także wydruk z portalu śledzenia przesyłek potwierdzający datę doręczenia do Pełnomocnika Beneficjenta, przesyłki z Sądu Okręgowego I Wydział Cywilny w Szczecinie (dalej: Sąd).

IZ RPO WZ po dokonaniu analizy wniosku Strony ustaliła, że zostały spełnione łącznie oba kryteria dopuszczające wznowienie postępowania określone w art. 148 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 t.j. ze zm., dalej: kpa), wniosek bowiem pochodził od Strony oraz został złożony w terminie miesiąca od dnia, w którym Strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania. Z uwagi na powyższe w dniu 28 listopada 2018 r. IZ RPO WZ wydała postanowienie o wznowieniu postępowania administracyjnego (art. 149 § 1 kpa).

Decyzją z dnia 5 lutego 2019 r. nr WWRPO/2/W/2019 IZ RPO WZ odmówiła uchylecia ostatecznej decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 7 sierpnia 2017 r. nr WWRPO/25/W/2017 utrzymującej w całości w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18 kwietnia 2016 r., orzekającą od Geotronics Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Konecznego 4/10u zwrot środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 zawartej w Szczecinie w dniu 21 grudnia 2010 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska”. IZ RPO WZ w powyższej decyzji wskazała, iż załączona przez Beneficjenta do wniosku o wznowienie postępowania z dnia 23 października 2018 r., opinia WAT, nie stanowi potwierdzenia łącznego spełnienia przesłanek wznowienia postępowania z art. 145 § 1 pkt 5 kpa. Przedmiotowa opinia bowiem nie istniała w dacie wydania ostatecznej decyzji, a okoliczności w niej przedstawione były znane organowi prowadzącemu.

Strona korzystając ze swojego uprawnienia pismem z dnia 11 marca 2019 r. (wpływ do Kancelarii Ogólnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 14 marca 2019 r.) wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skarżonej decyzji Beneficjent zarzucił naruszenie:

1. art. 145 § 1 pkt 5 kpa poprzez uznanie, że w sprawie nie zaistniała przesłanka pojawienia się istotnych dla sprawy nowych okoliczności faktycznych lub nie wystąpiły nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji,
2. art. 151 § 1 pkt 1 kpa poprzez odmowę uchylecia decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 7 sierpnia 2017 r. nr WWRPO/25/W/2017 utrzymującej w całości w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18 kwietnia 2016 r., podczas gdy w wyniku wznowionego postępowania organ winien uchylić dotychczasową decyzję z uwagi na wystąpienie przesłanek zawartych w art. 145 § 1 pkt 5 kpa,
3. naruszenie art. 79a § 1 kpa poprzez brak poinformowania strony o istnieniu przesłanek, które nie zostały na dzień wysłania pisma informującego o zamiarze zakończenia postępowania spełnione lub wykazane, co mogło skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony,
4. art. 7 kpa poprzez niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy,
5. art. 77 kpa poprzez niewyczerpujące zebranie i rozpatrzenie całego materiału dowodowego,
6. art. 107 § 3 kpa poprzez nieprawidłowe sporządzenie uzasadnienia skarżonej decyzji, w szczególności niedokładne rozważenie przesłanek dla możliwości merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Uzasadniając swoje stanowisko Strona wskazała, iż nie zgadza się ze stanowiskiem IZ RPO WZ, iż nie doszło do zaistnienia w sprawie nowych okoliczności faktycznych lub dowodów, które istniałyby w czasie wydawania ostatecznej decyzji, a które nie byłyby znane organowi. Wskazane zostało bowiem,

iż dowód w postaci opinii WAT z dnia 31 sierpnia 2018 r. został sporządzony i dostarczony już po wydaniu przez organ ostatecznej decyzji. Ponadto opinia dotyczyła istotnej dla sprawy okoliczności, tj. rzeczywistego charakteru projektu spółki. Strona wskazała jednocześnie, iż odmiennie od ustaleń IZ RPO WZ według przedmiotowej opinii projekt miał charakter stacjonarny, tym samym organ nie posiadał w dniu wydawania ostatecznej decyzji wiedzy na temat faktycznego charakteru projektu, tym samym powyższe stanowi nową okoliczność w sprawie.

Odnosząc do naruszenia art. 7 kpa i 77 § 1 kpa Beneficjent podniósł, iż IZ RPO WZ nie podjęła wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. W szczególności, że organ nie dokonał analizy poszczególnych przesłanek określonych w art. 145 § 1 pkt 5 kpa. W opinii Strony organ lakonicznie wskazał, iż nie doszło do pojawienia się nowego dowodu, ani nowej okoliczności faktycznej. Podniesiono nadto, iż IZ RPO WZ nie odniosła się do wniosków wypływających z opinii WAT, a tym samym nie odniosła się do tego dającego powołaną okoliczność nie stanowi nowej okoliczności dla organu.

Strona podniosła, iż w jej opinii uzasadnienie decyzji nr WWRPO/2/W/2019 z dnia 5 lutego 2019 r. zostało sporządzone w sposób nieprawidłowy, a stwierdzenie dotyczące braku nowych okoliczności było wykazane w sposób lakoniczny. W opinii strony uzasadnienie zawierało głównie stan faktyczny dotyczący okresu od czasu podpisania umowy do wydania decyzji o zwrocie, co nie stanowiło przedmiotu niniejszego postępowania. Tym samym Beneficjent uznał, iż uzasadnienie skarżonej decyzji zostało sporządzone nieprawidłowo, co stanowi naruszenie 107 § 3 kpa.

W kwestii naruszenia przez Organ art. 79a § 1 kpa, Strona wskazała, iż IZ RPO WZ nie poinformowała strony o istnieniu przesłanek, które nie zostały na dzień wysłania pisma informującego o zebraniu materiału dowodowego spełnione lub wykazane, co mogło skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Strona wskazała, iż zgodnie z ww. przepisem w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wykazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane. Tym samym Strona nie miała możliwości złożenia dodatkowych dokumentów celem wykazania spełnienia wymaganych przesłanek. Decyzja z dnia 5 lutego 2019 r. o odmowie uchylenia decyzji jest niezgodna z żądaniem strony, lecz strona nie została pouczone zgodnie z art. 79a § 1 kpa. Mając na uwadze, iż przedmiotowa regulacja stanowi uszczegółowienie art. 10 kpa, to jej niezastosowanie w opinii Strony spowodowało uniemożliwienie stronie czynnego udziału w postępowaniu.

Pismem z dnia 2 kwietnia 2019 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa. Następnie ze względu na przewidziane terminy zapoznania się z aktami i umożliwienie Beneficjentowi wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 14 maja 2019 r.

W związku ze złożonym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, IZ RPO WZ na nowo przeprowadziła postępowanie wyjaśniające obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m.in. wniosku o wznowienie postępowania administracyjnego z dnia 23 października 2018 r., wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wraz z pismem z dnia 11 marca 2019 r., opinii WAT z dnia 31 sierpnia 2018 r.) oraz pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, co pozwoliło na odniesienie się do niego jak poniżej.

IZ RPO WZ w dalszej części decyzji odniesie się do poszczególnych wskazanych przez Stronę zarzutów.

Strona w pkt 1 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzuciła, iż IZ RPO WZ wydając decyzję z dnia 5 lutego 2019 r. nr WWRPO/2/W/2019 nie uznała, iż wystąpiły nowe istotne okoliczności dla sprawy, a tym samym, że IZ RPO WZ wydając ww. decyzję naruszyła art. 145 § 1 pkt 5 kpa. Na poparcie swoich twierdzeń Beneficjent powołał się na orzecznictwo sądów administracyjnych. IZ RPO WZ przeanalizowała przywołane orzecznictwo, jak i dokonała samodzielnego sprawdzenia orzecznictwa sądów administracyjnych w tym zakresie. Organ podziela stanowisko przedstawione przez Stronę, iż pojęcie „nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów” może wynikać z przeprowadzenia dowodu (ujawnienie się dowodu). Niemniej jednak – jak słusznie wskazała Strona – takie ujawnienia musi dotyczyć faktów, które są istotne dla sprawy, a nie były znane organowi w momencie podejmowania decyzji (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu – dalej: WSA – z dnia 10 maja 2017 r., sygn. akt IV SA/Po 149/17). W powyższym wyroku oprócz powołanego przez Beneficjenta fragmentu, zostało również wskazane, iż błędna ocena stanu faktycznego pod względem prawnym nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego. Stanowią ją natomiast wadliwe ustalenia stanu faktycznego. Podobnie wskazane zostało w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego – dalej: NSA – z dnia 1 lutego 2012 r., sygn.

akt II OSK 2154/10, z którego wynika, że sama zmiana oceny dowodów nie może stanowić podstawy do podważenia trwałości decyzji w trybie wznowienia postępowania, jeżeli nie wyprowadzi się takich nowych okoliczności faktycznych, istniejących w dniu wydania decyzji ostatecznej, które podważą ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie przy wydaniu decyzji ostatecznej, decyzji rozstrzygającej sprawę merytorycznie w trybie postępowania zwykłego. Ponadto szeroko przyjętym jest w orzecznictwie sądów administracyjnych, iż wydana przez biegłego lub ekspertyza sporządzona po wydaniu decyzji ostatecznej nigdy nie może być „nową okolicznością” w rozumieniu art. 145 § 1 pkt 5 kpa, lecz co najwyżej fakty wynikające z tej opinii (wyrok NSA z 27 października 1998 r. sygn. akt III SA 1165/97, wyrok NSA z 9 stycznia 2001 r. sygn. akt I SA 1788/99, wyrok NSA z 29 marca 2006 r. sygn. akt II OSK 633/05, wyrok NSA z 20 lipca 2006 r. sygn. akt II OSK 1009/05, wyrok WSA w Rzeszowie z 9 sierpnia 2016 r. sygn. akt II SA/Rz 1673/15). Tym samym IZ RPO WZ stoi na stanowisku, iż nie można przyjąć, że wykazana w opinii okoliczność posiadania przez projekt Strony charakteru stacjonarnego, stanowi nową okoliczność faktyczną. Z wydanej przez WAT opinii nie wynikają bowiem nowe fakty, sama bowiem opinia jest stworzona w oparciu o dowodowy tożsamy z tym zebrany przez IZ RPO WZ (podobnie w wyroku WSA w Warszawie z dnia 31 marca 2016 r. sygn. akt VI SA/Wa 2432/15). W niniejszym przypadku mamy do czynienia jedynie z odmienną niż organu oceną znanych okoliczności, natomiast błędna ocena okoliczności faktycznej nie jest tym samym co brak wiedzy o tej okoliczności (wyrok NSA z 27 września 2006 r. sygn. akt II OSK 1128/05, wyrok NSA z 19 marca 2014 r. sygn. akt II GSK 20/13).

Mając na uwadze powyższe IZ RPO WZ stwierdziła, iż zawarta w decyzji administracyjnej ocena wystąpienia przesłanek do wznowienia postępowania administracyjnego określonych w art. 145 § 1 pkt 5 kpa była prawidłowa. Z przedłożonej wraz z wnioskiem o wznowienie postępowania opinii WAT z dnia 31 sierpnia 2018 r. nie wynikają bowiem nowe dowody lub fakty w sprawie, a jedynie odmienna ocena znanych organowi okoliczności faktycznych sprawy. Tym samym zarzut należy uznać za niezasadny.

W związku z powyższymi ustaleniami braku wystąpienia w niniejszej sprawie przesłanek określonych w art. 145 § 1 pkt 5 kpa, uzasadnienia nie znajduje przedstawiony przez Stronę w pkt 2 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzut naruszenia art. 151 § 1 pkt 1 kpa. Przepis ten stanowi, iż organ administracji publicznej po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 kpa wydaje decyzję, w której odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1 kpa. Co za tym idzie, wobec braku stwierdzenia wystąpienia przedmiotowych przesłanek, wydana przez IZ RPO WZ decyzja nie narusza art. 151 § 1 pkt 1 kpa. Co więcej brak stwierdzenia wystąpienia omawianych powyżej przesłanek nakłada na organ obowiązek wydania decyzji administracyjnej o odmowie uchylecia decyzji dotychczasowej.

Następnie IZ RPO WZ odniesie się do wskazanego w pkt 3 naruszenia art. 79a § 1 kpa. Zgodnie z przywołanym przepisem „w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony”. Celem wprowadzenia powyższego przepisu przez prawodawcę było „zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów – nie korzysta z takiej możliwości. W tych przypadkach strona będzie zaskoczona negatywnym rozstrzygnięciem sprawy oraz zmuszona do zaskarżenia decyzji i przedstawiania tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego (...). Organ na podstawie art. 79a k.p.a. powinien wskazać stronie przesłanki, których spełnienie jest konieczne do wydania decyzji pozytywnej. Dotyczy to przesłanek, na których zaistnienie strona ma lub może mieć obiektywnie wpływ (uzasadnienie do projektu ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw, opublikowaną w Dz. U. z 2017 r. poz. 935, druk sejmowy 1183). W tym miejscu wskazać należy, iż jedyną podstawą złożenia wniosku o wznowienie postępowania administracyjnego była opinia WAT z dnia 31 sierpnia 2018 r., która to opinia została błędnie przez Stronę uznana za posiadającą przymiot nowej okoliczności lub nowego dowodu w sprawie. Tym samym, z uwagi na fakt, że powyższa opinia nie zawierała nowych dowodów ani faktów w sprawie, a Strona w swoim piśmie nie powoływała się na dodatkowe dowody, które nie zostały dołączone do wniosku z dnia 23 października 2018 r., w niniejszej sprawie nie wystąpiła sytuacja, w której strona mogłaby dostarczyć nowe dokumenty, które nie były znane organowi, albo w inny sposób wypełniałyby przesłanki art. 145 § 1 pkt 5 kpa. Zauważyć trzeba, iż treść i wnioski opinii WAT z dnia 31 sierpnia 2018 r. były niezależne od Strony. Tym samym IZ RPO WZ wzywając stronę do wykazania przesłanek zależnych od niej, które nie zostały wykazane na dzień złożenia wniosku

działałby pozornie i naruszała zasadę zaufania obywateli do władzy publicznej wyrażoną w art. 8 kpa, albowiem obiektywnie w niniejszej sprawie nie istniały żadne zależne od strony przesłanki, które mogłyby spowodować spełnienie przesłanek do wznowienia postępowania. Powyższe znajduje również potwierdzenie we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, gdzie Strona nie przedstawia żadnych nowych okoliczności i dowodów, a jedynie w sposób błędny powołuje się na treść opinii WAT. Tym samym IZ RPO WZ działając zgodnie z *ratio legis* ww. przepisu uznała, iż art. 79a § 1 kpa nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania.

Strona zarzuciła ponadto naruszenie art. 7 kpa i 77 § 1 kpa poprzez niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego stanu faktycznego sprawy i niewyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. W szczególności Beneficjent podniósł, iż organ nie dokonał analizy poszczególnych przesłanek wynikających z art. 145 § 1 pkt 5 kpa. W opinii Strony organ lakonicznie opisał, że nie doszło do pojawienia się nowego dowodu ani nowej okoliczności faktycznej. Ponadto wskazano, iż IZ RPO WZ nie odniosła się do wniosków wypływających z opinii WAT, ani nie wyjaśnił dlaczego okoliczność nie stanowi nowej okoliczności dla organu.

IZ RPO WZ odnosząc się do powyższych zarzutów wskazuje, iż w sposób wyczerpujący odniosła się do stanu faktycznego sprawy, jak i przeanalizowała możliwość wystąpienia przesłanek określonych w art. 145 § 1 pkt 5 kpa, w szczególności uzasadnienie znalazło się na stronach 4 – 6 skarżonej decyzji. IZ RPO WZ ponadto przeanalizowała dotychczasowe prowadzone wobec Strony postępowania administracyjne, jak i zebrany w trakcie ich trwania materiał dowodowy, co umożliwiło weryfikację, czy opinia WAT zawiera okoliczności i dowody wcześniej mu nieznanne. W tym miejscu warto zaznaczyć, iż IZ RPO WZ w trakcie postępowania o wznowienie postępowania administracyjnego nie odmówiła Stronie przeprowadzenia jakichkolwiek dowodów, a wszystkie przedłożone przez nią dokumenty zostały poddane analizie. Jak wskazał NSA w wyroku z dnia 18 grudnia 2018 r. sygn. akt II OSK 256/17 „realizując zasadę prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 § 1 kpa) organ jest zobowiązany do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, jednakże strona nie jest zwolniona od obowiązku współdziałania w wyjaśnianiu okoliczności faktycznych sprawy. Powinna ona bowiem przedstawić w sprawie wszystkie informacje niezbędne do ustalenia jej stanu faktycznego, jak również wskazać dowody mające, jej zdaniem, znaczenie w sprawie i udostępnić dowody znajdujące się w jej posiadaniu. Powinna ona bowiem przedstawić w sprawie wszystkie informacje niezbędne do ustalenia jej stanu faktycznego, jak również wskazać dowody mające, jej zdaniem, znaczenie w sprawie i udostępnić dowody znajdujące się w jej posiadaniu”. Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy wskazać należy, iż Strona nie może czynić zarzutu naruszenia art. 7 i 77 § 1 kpa tylko i wyłącznie z uwagi, iż przedłożone przez nią dokumenty nie stanowiły dowodu na okoliczności, które starała się wykazać. Zauważyć bowiem trzeba, iż wyrażona w art. 7 kpa zasada prawdy obiektywnej „nakazuje organowi prowadzącemu postępowanie zebranie z urzędu lub na wniosek strony oraz rozpatrzenie całego materiału dowodowego w sposób pozwalający na ustalenie stanu faktycznego sprawy zgodnego z rzeczywistością. Oczywiście chodzi tu o wyjaśnienie okoliczności faktycznych w takim stopniu, w jakim wymaga tego rozstrzygnięcie sprawy.” (wyrok NSA z dnia 7 sierpnia 2018 r., sygn. akt I OSK 2051/16). Tym samym uznać należy, iż IZ RPO WZ wydając decyzję administracyjną nr WWRPO/2/W/2019 z dnia 5 lutego 2019 r. wyczerpująco zebrała i rozpatrzyła cały materiał dowodowy, co za tym idzie zarzut uznać należy za nieznajdujący potwierdzenia w stanie faktycznym niniejszej sprawy.

Przechodząc do ostatniego podniesionego przez stronę zarzutu, tj. naruszenia przez IZ RPO WZ art. 107 § 3 kpa poprzez nieprawidłowe sporządzenie uzasadnienia skarżonej decyzji, w szczególności niedokładne rozważenie przesłanek dla możliwości merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, wskazać należy, iż organ w sposób obszerny odniósł się do przesłanek wynikających z art. 145 § 1 pkt 5 kpa, w szczególności przeanalizował orzecznictwo sądów administracyjnych w tym zakresie, a następnie dokonał wykładni przedmiotowego przepisu i subsumcji stanu faktycznego. Jak zostało już wcześniej wskazane, IZ RPO WZ przeanalizowała wcześniej prowadzone wobec Geotronics Polska Sp. z o.o. postępowania administracyjne, jak i zebrany w trakcie ich trwania materiał dowodowy. Powyższe pozwoliło na weryfikację, czy opinia WAT zawiera nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody. Tym samym IZ RPO WZ była w stanie ustalić, iż przedstawione przez Stronę okoliczności faktyczne były wcześniej jej znane, a załączona do wniosku o wznowienie postępowania opinia WAT, zawierała jedynie odmienną ich ocenę, co nie może być poczytywane za spełnienie przesłanek określonych w art. 145 § 1 pkt 5 kpa. Co za tym idzie stwierdzić należy, iż uzasadnienie skarżonej decyzji zostało sporządzone zgodnie z przepisami kpa.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy IZ RPO WZ na podstawie art. 138 kpa wydaje jedno z trzech rozstrzygnięć:

- 1) utrzymujące w mocy zaskarżoną decyzję albo

- 2) uchylające zaskarżoną decyzję, w całości albo w części i w tym zakresie orzekające co do istoty sprawy albo uchylające decyzję – umarzające postępowanie w pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarzające postępowanie odwoławcze.

Mając na uwadze całość dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności umowę o dofinansowanie wraz z zawartymi aneksami, wniosek o dofinansowanie, wynik kontroli, korespondencję z Beneficjentem, wniosek o wznowienie postępowania administracyjnego, opinię WAT, jak również wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy, IZ RPO WZ nie widzi podstaw do uchylecia zaskarżonej decyzji ani w całości ani w części, w związku z czym utrzymuje w całości w mocy zaskarżoną decyzją Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2/W/2019 z dnia 5 lutego 2019 r. o odmawiającą uchylenia ostatecznej decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 7 sierpnia 2017 r. nr WWRPO/25/W/2017 utrzymującej w całości w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/18/W/2016 z dnia 18 kwietnia 2016 r., orzekającą od Geotronics Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy ul. Konecznego 4/10u zwrot środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-036/10-00 zawartej w Szczecinie w dniu 21 grudnia 2010 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie technologii Mobilnego Systemu Pomiarowego do Infrastruktury Drogowej kluczem do wzrostu konkurencyjności spółki Geotronics Polska”.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego. Od skargi pobierany jest wpis stały w wysokości 200,00 zł (§ 2 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.). Stronie przysługuje możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) Radca prawny M. B.
Kancelaria Radcowska
ul. G. Ch.
K.
- 2) a/a